

τότε κλίνονται ὡς τὰ προσηγορικὰ εἰς и. Веичкитѣ Ради да додѣтъ, пакѣ не вѣрвамѣ (ἔλαι αἰ ἔχουσαι τὸ ὄνομα Ῥάδα νὰ ἔλθωσι, πάλιν δὲν πιστεύω). Ὑπάρχει προσέτι εἰς ἰδιωτισμὸς παρὰ τοῖς κυρίοις θηλυκοῖς οὐσιαστικοῖς, νὰ προστίθεται ἐν τῷ πληθυντικῷ αὐτῶν ἀριθμῷ ἡ συλλαβὴ ни ὡς τύπον πληθ: ἀριθμοῦ, ἀλλὰ μὲ ἄλλην σημασίαν. π. χ. „утрѣ ще идемъ у Пенкини“ (αὔριον θὰ ὑπάγωμεν στῆς Πένκας). Ἐνταῦθα δὲν ἐννοοῦμεν πολλὰς Πένκας ἀλλὰ πρόσωπα τινα μετὰ τῆς Πένκας. Τοιοῦτον τι συμβαίνει καὶ παρὰ τοῖς ἀρσενικοῖς κυρίοις καὶ συγγένειαν σημαίνουσιν οὐσιαστικοῖς μὲ κατάληξιν ви. „Маринчови довчера ще пристигнатѣ“ (Ὁ Μαρῆντζος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τὸ ἐσπέρας θὰ φθάσωσιν). „Уйчови иматъ хубава къщѣ“ (ὁ θεὸς ἔχει ὠραῖον οἶκον. ἐνταῦθα ὑπεννοεῖται ἅπασα ἡ τοῦ θεοῦ οἰκογένεια). Тò мома (κόρη) κάμνει τὴν κλητ: моме. Τινὰ μὲ κατάληξιν а ἐμφυχα εἶναι γένους κοινοῦ καὶ διὰ τὰ τρία γένη. Человѣкъ пияница, (ἄνθρωπος μέθυσος), жена пияница (γυνή...), момче пияница (παιδίον... ). Τοιοῦτον εἶναι καὶ τὸ войвода (στρατηγός). Παρὰ τισι θηλυκοῖς (καὶ οὐδετέροις οὐσιαστικοῖς) διετηρήθη ὁ ἀρχαῖος θυϊκὸς ἀριθμὸς, ὡς καὶ ἡ προθετικὴ ἐνικὴ πτώσις αὐτῶν. π. χ. рѣка, θυϊκ: рѣцѣ, отъ рѣки (χεῖρ), колѣно (γόνατον) θυϊκ: колѣнѣ, къща (οἶκος), прох: вѣ къщи, време (καιρὸς) прох: на времени. Τοιοῦτον εἶναι καὶ τὸ ἀρσενικὸν сънь (ὑπνος) прох: на сънѣ, ὡς καὶ τὸ гърбѣ πλάτη ἢ ὦμος) ἡ ὀργανικὴ πτώσις гърбомъ ἢ μὲ τὴν προθεσιν съ гърбомъ, съ Богомъ (à Dieu). Ὅχι πρὸ πολλοῦ χρόνου ἐν ἀπάσαις ταῖς Βουλγαρ: γραμματικαῖς ἢ αἰτιατ: ἐνικὴ ἐγράφετο μὲ ж κατάληξιν, ἂν ἡ ὀνομαστικὴ καταλήγη εἰς а, ἢ με ѣ, ἂν ἡ ὀνομαστικὴ εἶχεν я κατάληξιν. π. χ. ѓн: гора, айт: горѣ, свиня (ѓν), сви-вѣж (айт:) πληθ: горы, свини καὶ ἡ προσφορὰ αὕτη τῆς айт: